

ANTYPERSPIRANTY – FAKTY I MITY

Antyperspiranty, dezodoranty i blokery to kosmetyki, które na stałe zagościły w naszych łazienkach. Pomagają utrzymać higienę osobistą oraz komfort funkcjonowania przez długi i niejednokrotnie stresujący czy męczący dzień. Poniżej przedstawiamy ich rodzaje, różnice między nimi oraz najczęściej pojawiające się mity dotyczące bezpieczeństwa ich stosowania.

Dezodoranty stanowią grupę preparatów o działaniu odświeżającym i neutralizującym nieprzyjemne zapachy. Mimo że nie wpływają na redukcję ilości wydzielanego przez gruczoły potu, w wielu przypadkach wystarczają, by używająca je osoba czuła się komfortowo. Ważną ich cechą jest to, że w swoim składzie zawierają niszczące bakterie obecne na skórze środki - głównie alkohol, triklosan, sole cynku i chlorheksydynę. Ponadto są bogate w składniki zapachowe. Wymienione substancje często mogą powodować podrażnienia bardzo delikatnej skóry pod pachami i z tego względu dezodoranty nie nadają się dla każdego. Nie są polecane zwłaszcza alergikom. Dezodoranty najczęściej występują w postaci sprayu, a ich skuteczność ogranicza się do kilku godzin.

Antyperspirant to kosmetyk, którego funkcją jest ograniczenie wydzielania potu poprzez przejściowe „zatkanie” ujść gruczołów potowych w miejscu aplikacji preparatu. Podczas mycia, bardzo intensywnego pocenia, jak również w związku z naturalnym pro-

cesem złuszczenia blokada ta zanika. Antyperspiranty stosowane są u osób, które mają problem z nadmiernym poceniem się i odczuwających dyskomfort spowodowany nieprzyjemnym zapachem. Warto tutaj zauważyć, że pot sam w sobie nie ma zapachu. Składa się on głównie z wody i elektrolitów, jednak obecne na skórze bakterie rozkładają go, przyczyniając się tym samym do powstawania przykrego zapachu. Składnikami aktywnie działającymi w antyperspirantach są związki (sole) glinu lub ich kompleksy, np. glinowo-cyrkonowe. Te ostatnie reagują z elektrolitami potu i tworzą w ujściach gruczołów żelowy czop, który przejściowo je zatyka. Z kolei sole glinu reagują z włóknami keratyny w ujściach gruczołów, działają na nie ściągająco, obkurczając je, tym samym ograniczając ich funkcję wydzielniczą. Zawartość związków glinu w poszczególnych antyperspirantach może być różna, determinując tym samym siłę ich działania. Przepisy obowiązujące w Unii Europejskiej nie określają ich maksymalnego stężenia, uznając związki glinu za całkowicie bezpieczne. Sytuacja wy-



gląda inaczej w przypadku kompleksów glinowo-cyrkonowych, których dopuszczalne stężenie regulowane jest europejskimi przepisami.

Jeśli zaś chodzi o substancje zapachowe, to w antyperspirantach jest ich znacznie mniej niż w tradycyjnych dezodorantach. Na rynku możemy spotkać również antyperspiranty pozbawione związków glinu czy parabenów, bazu-

jące na naturalnych składnikach. Tego typu środki polecane są głównie dla skór wrażliwych, alergicznych. Można ich używać nawet bezpośrednio po zabiegu depilacji okolic pach. Pozbawione są również składników zapachowych, by w maksymalnym stopniu zapewnić bezpieczeństwo stosowania. Jednakże nie sprawdzą się one u osób z wyraźnym problemem nadmiernej potliwości. Aby w jak największym stopniu zagwa-

rantować konsumentowi skuteczność stosowania oraz wygodę, antyperspiranty występują pod wieloma postaciami jako: sztyfty (szybkoschnące, w niewielkich, poręcznych opakowaniach), roll-on/kulki (łatwiej się rozprowadzają, ale dłużej schną na powierzchni skóry), żele lub kremy do miejscowego stosowania.

Kolejną grupą kosmetyków ograniczających funkcję gruczołów poto-





wych, które stosuje się w walce z nadmierną potliwością są **blokery**. Charakteryzują się wyższym stężeniem chlorku glinu. Wskutek ich zastosowania również wytwarza się żel hamujący wydzielanie potu, jednak jest on zlokalizowany głębiej niż w przypadku antyperspirantów, co pozwala na rzadszą aplikację specyfiku. Przez okres mniej więcej tygodnia stosuje się je co wieczór na dokładnie umytą oraz osuszoną skórę, a później raz-dwa razy w tygodniu dla podtrzymania efektu. Niewłaściwe, zbyt częste używanie blokerów może doprowadzić do nadmiernego zablokowania gruczołów i rozwinięcia się w ich ujściach stanu zapalnego, dlatego tak ważne jest dokładne stosowanie się do zaleceń producenta podanych na opakowaniu. Czasem jednak, mimo właściwego stosowania, może dochodzić do powstania podrażnień. Należy wówczas zrezygnować z tej formy radzenia sobie z nadmierną potliwością.

OBALAMY MITY

Miejscowe preparaty ograniczające ilość wytwarzanego potu i tym samym zapo-

biegające przykremu zapachowi są jednymi z lepiej przebadanych kosmetyków. Mimo to na ich temat krąży wiele mitów. Jednym z nich jest związek z chorobą Alzheimera czy nowotworami piersi. Nie ma żadnych dowodów na to, że składniki antyperspirantów mają realny wpływ na powstawanie tych chorób.

Mówi się również o zatykaniu porów skóry związkami aluminium oraz o nagromadzeniu w nich szkodliwych toksyn, jak również o zaburzeniu działania układu termoregulacji organizmu. Warto zauważyć, że toksyny są eliminowane i metabolizowane w wątrobie, usuwane zaś z organizmu głównie z moczem, a nie z potem. Ponadto na ciele człowieka znajdują się dwa rodzaje gruczołów potowych: apokrynowe i ekrynowe. W termoregulacji udział biorą gruczoły ekrynowe, które umiejscowione są z małymi wyjątkami na całym ciele człowieka. Wydzielany przez nie pot to woda i sole mineralne, które odparowując z powierzchni skóry, chłodzą ją. Gruczoły apokrynowe, znajdujące się w okolicy pach i narządów płci-

wych stanowią zaledwie 1% wszystkich gruczołów, a swoją aktywność rozpoczynają dopiero w okresie dojrzewania płciowego. Ich wydzielina, również zwana potem, ma całkiem odmienny skład niż pot gruczołów ekrynowych. Składają się bowiem na niego: białka, lipoproteiny, hormony apokrynowe, skwalen. Sam pot jest pozbawiony zapachu, ale stanowi świetną pożywkę dla flory bakteryjnej obecnej w tych miejscach na skórze. Ujścia gruczołów apokrynowych znajdują się w mieszkach włosowych, stąd ich obecność jedynie w owłosionych częściach ciała. W przeciwieństwie do gruczołów ekrynowych nie reagują na zmiany temperatury, lecz na czynniki emocjonalne, np. strach. Przypisuje się im również związek z wydzielaniem tzw. feromonów. Ich nadmierna aktywność może być też związana z chorobami endokrynologicznymi, czy też stosowaniem niektórych leków.

Za kolejny mit należy uznać drażniące działanie aluminium na skórę. Owszem, przy stosowaniu antyperspirantów zdarzają się podrażnienia, jednak najpoważ-

niejsze reakcje na związki glinu występują po podaniu iniekcyjnym, jak również stanowią efekt długotrwałej zawodowej pracy, w której organizm człowieka narażony jest na ciągły kontakt z pierwiastkiem (hutnicy).

Sugerowano też powiązanie środków niwelujących wydzielanie potu z rakiem piersi. Miało to wynikać z gromadzenia się w dole pachowym toksyn z zablokowanych gruczołów. I to jest nieprawdą. Jak już wyjaśniono wcześniej, gruczoły znajdujące się w tej okolicy nie odprowadzają żadnych toksyn. Jest to funkcja wątroby oraz układu moczowego. Ponadto wszelki „przepływ” jakichkolwiek substancji z dołu pachowego do gruczołu piersiowego nie jest możliwy, gdyż przepływ płynów ustrojowych odbywa się dokładnie w odwrotnym kierunku – z gruczołu piersiowego do dołu pachowego.

W aptekach znajdziemy wiele rodzajów antyperspirantów renomowanych firm dermokosmetycznych, gwarantujących bezpieczeństwo stosowania. Różnią się siłą działania: jedne przeznaczone są dla kobiet, inne dla mężczyzn, jeszcze inne dla skóry wrażliwej lub normalnej. Wystarczy tylko z pomocą farmaceuty dobrać odpowiedni preparat i cieszyć się wygodą stosowania oraz zapewnianą przez nie świeżością.

W aptekach znajdziemy wiele rodzajów antyperspirantów renomowanych firm dermokosmetycznych, gwarantujących bezpieczeństwo stosowania. Różnią się siłą działania: jedne przeznaczone są dla kobiet, inne dla mężczyzn, jeszcze inne dla skóry wrażliwej lub normalnej. Wystarczy tylko z pomocą farmaceuty

dobrać odpowiedni preparat i cieszyć się wygodą stosowania oraz zapewnianą przez nie świeżością.

DARIA KUCHARSKA

Pracownik Apteki

REKLAMA

UNDOFEN[®] Nr 1 W LECZENIU GRZYBICY I KURZAJEK!*

NOWOŚĆ!



GRZYBICA STÓP I PAZNOCKI

KURZAJKI/BRODAWKI

CODZIENNA PIELĘGNACJA

1. IQVIA Poland Pharmascope 12/2019, CHC3: 06G3 ANTI-FUNGALS/SKIN & OTH + 06L1 WART.CORN REMOV.EXC.PLAST, Sales Value (PLN),MAT 12/2019 © 2020 IQVIA and its affiliates.

UNDOFEN MAX, KREM | UNDOFEN MAX SPRAY, aerozol na skórę; 1 g odpowiednio kremu lub roztworu zawiera 10 mg chlorowodoru terbinafiny (*Terbinafini hydrochloridum*). **Wskazania do stosowania:** zakażenia grzybicze skóry wywołane przez dermatofity: grzybica stóp, grzybica fałdów skórnych, grzybica skóry gładkiej; łupież psty. **Przeciwwskazania:** Nadwrażliwość na terbinafinę lub którąkolwiek substancję pomocniczą. **Podmiot odpowiedzialny:** Perrigo Poland Sp. z o.o. **UNDOFEN[®] AMOROLFINA**, 50 mg/ml, lakier do paznokci leczniczy. **Skład:** 1 ml lakieru zawiera 50 mg amorolfiny (co odpowiada 55,74 mg amorolfiny chlorowodoru). **Wskazania do stosowania:** Leczenie łagodnej, dalszej i bocznej podpytkowej grzybicy paznokci wywołanej przez dermatofity, drożdżaki i pleśń, ograniczonej do dwóch paznokci. **Przeciwwskazania:** Produktu Undofen[®] Amorolfina, 50 mg/ml, lakier do paznokci leczniczy nie wolno ponownie stosować u pacjentów, którzy wykazali nadwrażliwość na leczenie. Nadwrażliwość na substancję czynną (amorolfinę) lub na którąkolwiek substancję pomocniczą. **Podmiot odpowiedzialny:** Perrigo Poland Sp. z o.o.

*Przed użyciem zapoznaj się z ulotką, która zawiera wskazania, przeciwwskazania, dane dotyczące działań niepożądanych i dawkowanie oraz informacje dotyczące stosowania produktu leczniczego, bądź skonsultuj się z lekarzem lub farmaceutą, gdyż każdy lek niewłaściwie stosowany zagraża Twojemu życiu lub zdrowiu.